

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی مشاوره راه حل محور و مشاوره حمایتی مبتنی بر خوددلسوزی بر کنترل رفتار، سازگاری عاطفی، اجتماعی و آموزشی کودکان خیابانی پسر

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 24، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهسا رزم گر - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

سید علی کیمیایی - دانشیار گروه روانشناسی مشاوره و تربیتی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

ایمان الله بیگدلی - استاد گروه روان شناسی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف مقایسه ی اثربخشی مشاوره راه حل محور و مشاوره حمایتی مبتنی بر خوددلسوزی بر کنترل رفتار، سازگاری عاطفی، اجتماعی و آموزشی کودکان خیابانی پسر صورت گرفت. این تحقیق یک مطالعه پژوهشی نیمه تجربی با گروه آزمایش و کنترل بود. جامعه ی این پژوهش شامل کلیه ی کودکان خیابانی پسر واقع در مرکز نگهداری کودکان خیابانی و کار شهر مشهد سال ۱۳۹۷ بود. افراد نمونه به صورت گمارش تصادفی در دو گروه آزمایشی و یک گروه کنترل (هرکدام ۱۰ نفر)، در مجموع ۳۰ نفر جایگزین شدند. برای انجام پیش آزمون و پس آزمون، از ابزارهای پرسشنامه ی سازگاری (Sinha & Singh, ۱۹۹۳) و پرسشنامه ی خودسنجی نوجوانان (Rescorla, ۱۹۹۱) (Achenbach & YSR) استفاده شد. گروه های آزمایش نیز به مدت ۸ جلسه، هفته ای یک بار و هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه مورد آموزش گروهی قرار گرفتند ولی گروه کنترل مداخله ای دریافت نکرد. نتایج با استفاده از تحلیل کواریانس چند متغیری بررسی شد. نتایج نشان داد که بین آزمودنی های گروه های آزمایش که درمان راه حل محور و مشاوره حمایتی مبتنی بر خوددلسوزی را دریافت نموده اند و گروه کنترل در میانگین کنترل رفتار در مرحله پس آزمون تفاوت معناداری وجود دارد. ($p < 0.001$). اما در مورد انواع سازگاری کودکان، بین دو گروه از لحاظ معناداری در سازگاری تفاوتی مشاهده نشد.

کلمات کلیدی:

مشاوره راه حل محور، مشاوره حمایتی مبتنی بر خوددلسوزی، کودکان خیابانی پسر، سازگاری، کنترل رفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765712>

